

Præstø Lokalhistorie

Præstø Lokalhistoriske Arkiv & Lokalhistorisk Forening for
Præstø

18. årgang — Nr. 4. — december 2008

Indhold

Forord	s. 3
I Einar Nielsens tid af H.C. Thomsen	s. 4
Arrangementer	s. 22
Bestyrelser	s.23
Foto på for- og bagsiden: Hans Chr. Thomsen. Udsigt mod Tvingbro og Tvinghøj set fra Ugledige-siden	

Udgiver

Præstø Lokalhistoriske Arkiv,
Præstø Lokalhistorisk Forening

Redaktion:

Elsie Björklund
Ove Rye Jørgensen
Lis Rathsach
Hans Chr. Thomsen (ansv.)

Præstø Lokalhistorie udkommer 4 gange årligt.

Medlemskab af Lokalhistorisk Forening koster årligt 100 kr.

Indmeldelse kan ske hos Knud Holm Nielsen, Tlf.: 5599 1895

Havnevej 12, 4720 Præstø. E-mail: knuboholm@yahoo.dk.

Tryk: Nordfalsters Bogtrykkeri

Arkivets åbningstider: Mandag kl.15—19 og 1. lørdag i måneden kl.10—13

Lindevej 45, 4720 Præstø Tlf.: 55 36 31 09,

E-mail: Lokal@praesto-arkiv.dk

Forord

Dette nummer er viet gårdejer Einar Nielsen fra gården Tvingbro ved Ronesbanke og hans engagement i forskellige offentlige sammenhænge. Hovedkilden er hans erindringer fra 1982, som befinder sig på Præstø Lokallistoriske Arkiv..

Einar Nielsens tid hører delvis til i landbrugets guldalder. Den var en periode, hvor bønderne så at sige formede Danmark i en økonomisk struktur med deres egne forsynings- og afsætningsvirksomheder, eget parti, skoler, aviser, forfattere. Einar Nielsen var en aktiv lokal del af den historie. Og han var et eksempel på den ny samfundsgruppe af ledende organisationsmænd, der opstod i forlængelse af andelsbevægelsen. I den sidste del af Einar Nielsens tid fortrængte industrien landbruget som landets vigtigste erhverv, og bykulturen erstattede landbokulturen som den dominerende livsform i landet. Det element runder nummeret af.

I Einar Nielsens tid

Hans Chr. Thomsen

Einar Nielsen (1896-1986) havde været med til det meste i det offentlige liv – i politik, andelsbevægelse, erhvervsorganisationer, bankvirksomhed, kirkearbejde og skolesammenhænge. Der var ikke den lokale bestyrelse eller formandspost – næsten – han ikke havde frekventeret, og engagementerne havde været jævnt fordelt over et langt liv.

Alligevel lød den sidste sætning i hans erindringer: ”Det er afgørende vigtigt at leve og dø, med et levende håb om Gud”. Forholdet til det hinsidige og det dennesidige – giv Gud hvad Guds er, og kejseren hvad kejserens er” – var afklaret. Ikke at det dennesidige var mindre værdigt – langtfra, men det hinsidige fik det sidste ord i erindringerne. Ellers var det omvendt. Da han nedskrev sine erindringer fik det dennesidige både det første og de fleste ord med på vejen. Et engagement i det omfang Einar Nielsen havde, hører en anden tid til – repræsenterer et stykke socialhistorie. I

dag mangler foreninger typisk medlemmer og medlemstallet i f.eks. de politiske partier er kontinuerligt formindsket gennem et halvt århundrede. Engang var det fint at blive formand, og en forening kunne vælge og vrage mellem interesserede. I dag skal en forening ofte være glad for overhovedet at have nogen at vælge. Engang var det civile samfund selvhjulpent. I 2007 nedlagde – for at nævne et konkret eksempel – Allerslev Lokalforsamling sig selv af mangel på borgerdeltagelse. Udvikling er også afvikling af gamle former. Fremskridt har tab i sit kølvand.

Erindringer til den yngre slægt

Nogle få år før sin død færdiggjorde Einar Nielsen sine erindringer og fik dem maskinskrevet og indsat i A5 format i en mappe, der i dag befinder sig på Lokalhistorisk Arkiv i Præstø. Han begrundede erindringerne med håbet

om, ”at den yngre slægt som læser den, vil få et indblik i fortidens forhold, ” og han tilføjer, ”at der måske kunne være fortalt mere, men jeg standsede her. Der er en hel del fortælling, om hvad jeg oplevede på Tvingbro, men hele sidste halvdel handler om mit mere udadvendte virke i foreninger, på skoler og ikke mindst i Bondestandens Sparekasse”.

Fortællingen er således struktureret i temaerne hjemme/ude uden at det private bliver udleverende. Det svarer godt til datidens strenge adskillelse mel-

lem det private og det offentlige. En tur i et nutidigt københavnsk S-tog fuld af højlydt mobilsnakkende unge, eller udstillingen af privatliv i realityshow eller kvindebevægelsens mantra i 1970erne om, at det private er politisk, kan eksemplificere afstanden til Einar Nielsens tid.

Håndholdt landbrug

Dyrkningsmetoderne på ”Tvingbro” omkring 1900 var ja .. anderledes. Det kan man roligt sige. De var fjerne, fjer-

ne fra dagens kapitalintensive, mekaniserede landbrug. Associationer til tredje verdens landbrug melder sig helt af sig selv. Det handlede om hårdt fysisk arbejde hele vejen rundt på 35 tønder land. Såningen foregik med hånden, roerne blev række op og række ned håndluget, og når de skulle af jorden, blev de pløjet løse og først derefter optaget manuelt for efterfølgende at blive skivede til køerne med en brødkniv. Foderkagerne blev slået i mindre stykker med den flade side af en økse, høsten og tærskningen foregik uden

maskiner osv. Og det arbejdsintensive landbrug på ”Tvingbro” blev ikke mindre slidsomt af en udpint jord, der både skulle drænes, mergles og gødes før den blev sig selv igen.

Einars moder var stolt over, hvor hurtigt den første høst kom i hus, indtil det gik op for hende, at det måske også handlede om, at det havde været en dårlig høst. Et sted skriver hun dog fortrøstningsfuldt og smukt i sin poesi-bog:

Strø ud i høst og tidlig vår

En verden vågner mens du sår

Tvingbro februar 2008

Høst i hus

Men dårlig høst eller ej, så var høsten dog også lidt festlig, fordi så mange mennesker deltog i arbejdet. Op til en halv snes var ikke usædvanligt. Der var gerne fire, der høstede med egen medbragt le – en såkaldt mejerede (se foto) – resten fulgte efter dem, samlede kor-

net og bandt det i neg. En øvet mand kunne høste en tønde land om dagen. Man arbejdede fra 6 morgen til 7 aften med høsten. Vejret er ingen som bekendt herre over, og høsten skulle i hus så hurtigt som muligt. Ind imellem var der naturligvis pauser.

Ved 8.30 tiden var der sild og snaps og kl. 12 hønsekødssuppe, risengrød eller andre solide ting og bagefter kaffe med kandis. Ved 16-tiden var der smurt mad. Øldunken – en såkaldt ølbimpel – var til fri afbenyttelse hele dagen – også for børnene. Her gjaldt det – som Einar Nielsen skriver - om at kommer for

skomageren, for han brugte skråtobak.

Børnearbejde

Det var et landbrug, der kaldte alle mand af hus. Einar Nielsen selv blev sat i arbejde som vogterdreng allerede som 5 årig: Og det kunne ind imellem være mere end sådan ”en stump tobak

for en skilling” kunne klare. Galt gik det især, når kvæget rendte ind i roemarken for at tage for sig af fristelserne. Så kunne Einar rende grædende efter dem, fordi han ikke kunne få dem ud, og faderen måtte træde frelsende til. Ved frokosttid kom hans mor ud til ham med mad, ”og der var

gerne lidt ekstra. Jeg tænker, at mor har haft lidt medynk med den lille knægt, der skulle passe køer i det fri dagen igennem.”

Fremgang

I slutningen af 1800-tallet blev dansk landbrug omlagt fra et vegetabilsk til et animalsk landbrug. Det betød at markerne primært nu blev dyrkede, for at skaffe foder til dyrene. Undtagelsen i Sydsjælland var især sukkerroeproduktionen til de stedlige fabrikker på Lolland-Falster.

Hovedafgrøderne bestod af foderroer, korn, (rug, byg, havre og hvede) og en smule høhøst. Kernerne fra kornet kom i grisene og hønserne, halmen blev brugt som strøelse og foder til køerne, der også fik roerne og ensilerede roetoppe. De resterende roer kom i en roekule, der fungerede som et vinterligt nærlager -

ikke altid lige let at have med at gøre. Roerne blev dækket med jord, men når der havde været frost, ”sikke et arbejde det så var at hamre den hårdt frosne jord i stykker”.

På ”Tvingbro” begyndte det hårde, daglige slid efter nogle år at kaste aflast-

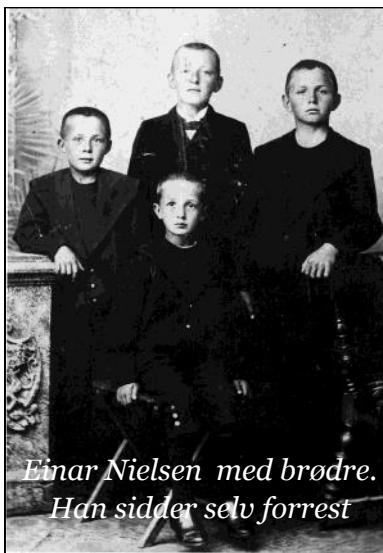
ninger af sig. Der blev råd til at få en arbejdsmand til at tærsk, en kone til at malke, der blev efterfølgende råd til - sammen med andre gårde - at købe en fælles transportabel tærskemaskine, der blev anskaffet en radsåningsmaskine, en selvbinder, en slåmaskine. Et ornelaug med en orne og en foreningstyr blev det også til - Peter Max Tune hed

en af dem. En ordentlig moppedreng. Den største på et af de årligt tilbagevendende dyrskuer.

I en lang årrække var der arbejdet med brænde. Noget blev købt i skoven eller på skovauktioner, andet kom fra piletræer, der blev stynede (beskåret) hver 6. år, bragt hjem og savet i kortere stykker.

Efterhånden blev der

råd til at leje en kvashugger, ”der på et par timer kunne gøre det arbejde, vi med en håndøkse var flere uger om”. Det gik fremad.

*Einar Nielsen med brødre.
Han sidder selv forrest*

Æbler

Einar Nielsens far var interesseret i æbletræer, og der var mange af dem og mange forskellige på gården. Æbler var op gennem 1800-tallet og videre frem til omkring 1960'erne noget centralt i landbohaven og i Danmark (se også Præstø Lokalhistorie nr. 2/2007). Æbler var ikke bare æbler. De var også symbol på fremskridt og en stigende selvbevidsthed blandt bønder, og længere tilbage hang de sammen med den

Forældrene Jens og Maren Nielsen 1887

franske oplysningstid. Det siger noget om æblets status, når Einar Nielsen skriver, at han kun kan huske nogle få af navnene på gårdens æbler og gerne vil nævne nogle enkelte af dem, hvorefter han fyrer denne salve af:

Almindelig Pigeon

Ildrød Pigeon

Cox Orange

Cox Pomona

Pederstrup

London Pippin

Ribston Pippin

Citronæble

Reinette de France

Blenheim Orange

Caster Reinette

Gråstener

Caville

Sommeræble

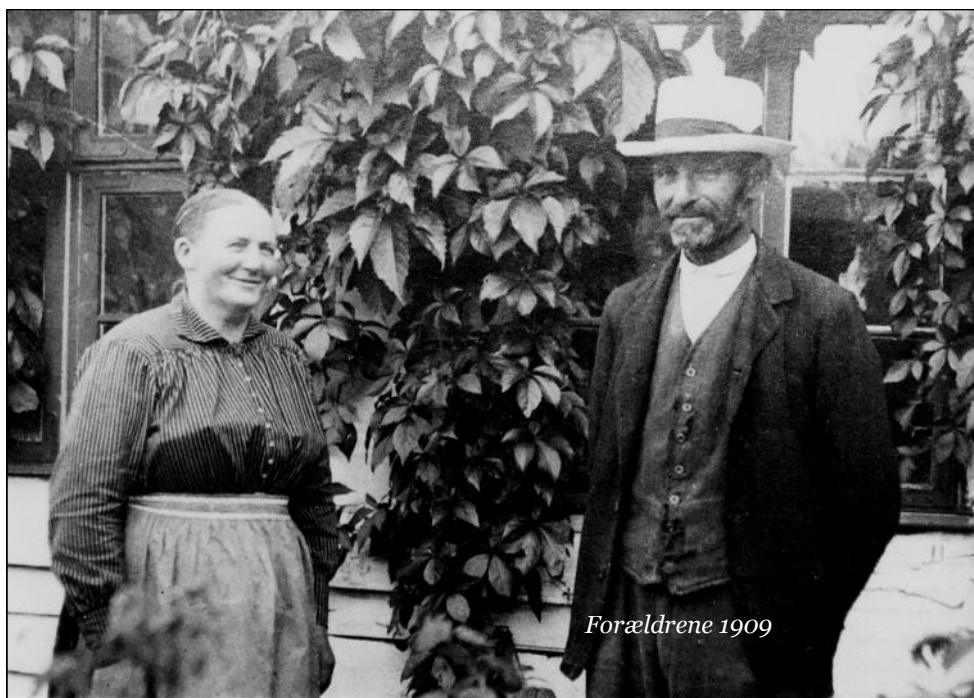
Udskiftning og udflytning

Navnet ”Tvingbro” har Einar Nielsen fået forklaret med, at ”tvinge” var et gammelt ord for et vadested. Det passer i alt fald meget godt med gårdens placering ved ”Skvatten”, som åen ved gården hedder. I den udgave betyder tving-bro altså et vadested med en bro.

På nettet forklares ordet ”tving” med en sammentrængt ager – hvad der så skal forstås ved det. I en anden forstand er navnet næsten symbolsk for en tid. Det fortæller på et plan om overgang fra et sted til et andet og i mere abstrakt forstand om en bro mellem gammelt og nyt.

Einar Nielsen mener at ”Tvingbro” blev udflyttet fra Ugledige sammen med 5-6 andre gårde i slutningen af 1700-tallet. Den knappe oplysning dækker over en revolution i dansk land-

brugs historie – og i Danmarks med. Gårdenes udflytninger fra landsbyen og ud på markerne betød opløsningen af det gamle landsbyfællesskab. Bønderne blev ”isolerede” på deres gårde, og noget af svaret herpå var forsamlingshuse, der blomstrede op over hele landet. I dem blev det adskilte søgt genforenet. Udflytningen betød også at landsbyens jord blev omfordelt – udskiftet som det hed – så at de udflyttede gårde hver fik ét samlet jordstykke. Forfatteren og lokalhistorikeren, Knud Sørensen, siger

Forældrene 1909

Luftfoto med Tvingbro nord for Ugledige — se pilen

i ”Hvor bor kulturen”, om udflytningen og udskiftningen, ”at den i teknisk forstand var et af de dristigste projekter i Danmarkshistorien. Der var 6.000 landsbyer i landet, der skulle have udskiftet deres jorder, og til hver af dem skulle der en landmåler til at lave de nøjagtige opmålinger, og de havde ikke de letteste arbejdsbetingelser. Forholdene var kaotiske, for selvom jordene blev dyrket i fællesskab, holdt man alligevel rede på, hvilke jordstykker der hørte til den enkelte ejendom. Det krævede, at hver bonde gik rundt med et

vældigt bogholderi inde i hovedet, og der er eksempler på, at et sådant skulle holde styr på over 100 forskellige jordstykker. For landmålerne betød det, at de skulle arbejde med diplomati for at få de forskellige ”bogholderier” til at passe sammen.

De psykologiske konsekvenser af udflytningerne var store. Bønderne blev nu tvunget til at tage individuelle beslutninger. De skulle til at sige ”Jeg” i stedet for ”Vi”, til at være ansvarlige for deres egen skæbne. Andre steder i Europa slog individualismen og libera-

lismen igennem hos borgerne i byerne – i Danmark skete det hos bønderne på landet. Det gjaldt også Einar Nielsen. Mere herom senere.

Familien

Centralt i familiens liv på Tvingbro var sliddet. Da moderen døde sagde lægen, at hun simpelthen var slidt op. Hun havde sat 6 børn i verden, hvoraf de 5 overlevede. To af dem rejste ud i den store verden – en som sømand, en anden tog til USA. Selv var moderen vokset op uden sin rigtige far.

I arv fra hende fik børnene et kristent livssyn i grundtvigiansk aftapning. Som ung havde hun været på Brøderup Højskole, der havde rødder i 1800-tallets vækkelsesbevægelser. Det var selvhjulpne bevægelser, der startede friskoler, gjorde oprør mod et rationelt præsteskab og startede højskoler. Selv kom hun i sognets første menighedsråd i 1903.

I en periode op mod 1. Verdenskrig led hun af depression, som Einar Nielsen ingen forklaring giver på eller måske ikke vil give.

Faderen skildres først og fremmest som en slider. En hård, sej vedvarende

slider, og en patriark som Einar Nielsen på et tidspunkt gennemfører et oprør mod. Det skiller dem dog ikke ad. Faderen bliver på gården efter sønnens overtagelse, og de kommer godt ud af det sammen.

Som Einar Nielsen havde faderen både et politisk (sognerådet) og et religiøst engagement. Da han er døende lyder hans sidste ord: ”Nu håber jeg, at Jesus vil tage imod mig.”

Blå bog

Som nævnt får troen det sidste ord i erindringerne, medens indgangsportalen er Einar Nielsens blå bog, og den er imponerende. (Se faktabox s. 21) Der er tale om et meget stort samfundsengagement, der foldede sig ud sideløbende med, at gården blev passet.

Engagementet indeholdt centrale temaer i datidens Danmarkshistorie – er et stykke Danmarkshistorie i bonzai-format. Der var det politiske engagement i Venstre, arbejdet i bøndernes andelsbevægelse (slagteri og mejeri), beskæftigelsen med forskellige skolars ungdomsuddannelser, gerningen i kristeligt regi. Engagementet løb over et spænd af 57 år – startende i 1919 for at

slutte i 1976.

Hertil kom arbejdet i Tilsynsrådet for Sjællandske Bondestands Sparekasse, som Einar Nielsen tillagde stor betydning. Det tilsyn var historisk på sin plads, da det var i den sparekasse, at en af de største skandaler i det forrige århundrede udspillede sig. I 1908 meldte landets justitsminister, Alberti, sig selv til politiet. Han havde i dagens mønt begået underslæb på omkring 1/2 milliard kroner.

Poul Hartling, FT-kandidat og L.S.

Der er et foto i erindringerne af Poul Hartlings besøg på Tvingbro. Hartling blev valgt i Præstøkredsen i 1957, og Einar Nielsen satte pris på ham og støttede, som formand for partiafdelingen i Præstø, hans kandidatur. Ved valget i 1960 gik det imidlertid galt. Alle troede, at Hartlings valg var stensikkert og stemte derfor på en lokal kandidat. Men Hartling blev ikke valgt. Resultatet blev, at han flyttede fra Præstøkredsen til en anden og mere sikker kreds i Kol-

Poul Hartling (til højre) med frue på besøg på Tvingbro 1957

ding. Det pinte Einar Nielsen – ”Sjældent har jeg været så ked af resultatet af et valg, som jeg var ved den lejlighed.”

Einar Nielsen opstillede selv til folketinget i 1930'erne, 40'erne og 1951, men blev ikke valgt. 1930'erne var politisk set en ubehagelig tid for ham. Der var økonomisk smalhals, og der var LS-bevægelsen (Landbrugernes Sammenlutning). Bevægelsen blev dannet i 1930 som en af mellemkrigstidens højreorienterede bevægelser i opposition til landbrugets eksisterende organisationer og det politiske system. Bevægelsen havde omkring 100.000 medlemmer - 45.000 af dem deltog i et mægtigt protesttog til Amalienborg Slotsplads i 1935. Da det nazistiske DASAP blev dannet i 1940 var der udløbere fra L.S. til partiet. Om den tid skriver Einar Nielsen at ”mange af Venstres folk var bidt af L.S. ideer, det var da også det, der var medvirkende til, at jeg i 1939 trak mig tilbage fra kandidaturet i denne kreds”. (Red.: Stege-Vordingborgkredsen).

Om en modkandidat fra den tid skriver Einar Nielsen, at han ”var veltalende og følte sig overlegen. Hans anseelse var vistnok mindre i hans parti end i

hans egne øjne” – der er noget særligt over det der ”vist nok”...

Andelsbevægelsen

I 1931 kom Einar Nielsen i slagteribestyrelsen for Masnedsund Andelssvineslagteri. Pengene for det arbejde var ikke store. De menige bestyrelsesmedlemmer fik 8 kr. pr. møde og blev be-spist på et hotel. Det var ikke på grund af pengene, at bønderne stillede op. Arbejdet gik stille og fredeligt og var interessant, men i 1937 blev freden brudt ved et kampvalg, hvor det lykkedes L.S.-bevægelsen at få deres kandidat valgt. ”Det var en periode”, skriver Einar Nielsen, ”hvor L.S. havde stor indflydelse på disse egne” ... For øvrigt var den valgte kandidat, ikke en der slavisk ville følge direktiverne fra L.S. Da 6 år var gået trak han sig ud af slagteribestyrelsen, ”og da var L.S. mere end halvdød, så jeg blev valgt ind i bestyrelsen igen”.

Først i 1930'erne blev Einar Nielsen også foreslået som formand for mejeriet Enigheden. Det afslog han, og måske fordi, der ikke var megen enighed i det mejeri. Lad os citere ham om valg af en ny mejeribestyrer:

”Bestyrelsen havde udpeget 3, men så faldt Ejnar Auenstrøm ind med et fjerde forslag – Harry Hansen. Bestyrelsen var dengang udpræget L.S. orienteret. Så kom generalforsamlingen, hvor den ny bestyrelse skulle vælges. Der var mødt usædvanlig mange andelshavere op. Bestyrelsen havde sat ansøgerne i nummerorden, med Harry Hansen nederst. De mange i forsamlingen, der ikke var L.S.-folk ræsonnerede som så, at ham de havde sat øverst på listen nok er en L.S.-mand, ham vil vi ikke have, og så stemte det store flertal på

ham der stod nederst på listen, nemlig Harry Hansen. Det var der naturligvis adskillige, der var utilfreds med, og jeg tror ikke den ny bestyrer havde det særlig let.”

Da formanden døde i den L.S.-dominerede bestyrelse var det naturligt at en anden L.S.-mand tog over, men det satte en masse kræfter i gang, der sluttelig opfordrede Einar Nielsen til at stille op. Det gjorde han og vandt, og det ”var det første nederlag de ret mange og noget fanatiske L.S.-folk fik i Allerslev sogn”.

Mejeriet Enigheden i Allerslev fejre sit 50 års jubilæum i 1949

Som eksempel på fanatismen fortæller Einar Nielsen, at en L.S.-mand foreslog ham, at man sultede København ud ved at tilbageholde alle forsyninger af landbrugsvarer.

I efterkrigstiden var Einar Nielsen i tilsynet for den Sjællandske Bondestands Sparekasse.

Afslutning

Einar Nielsens liv foldede sig delvist ud i dansk landbrugs storhedstid. Hvad man kan savne i erindringerne er, hvor-

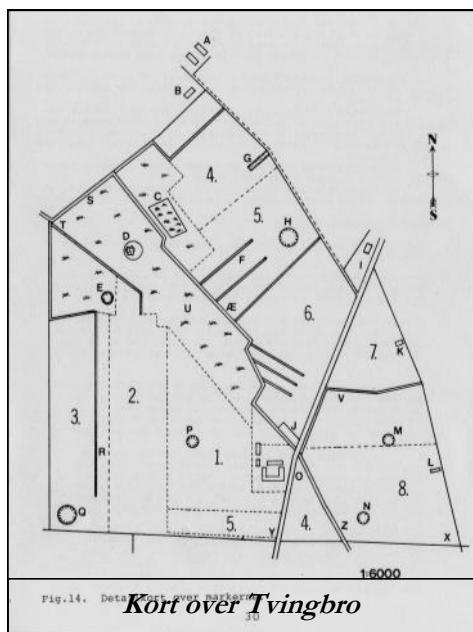
dan han oplevede landbrugets afvikling som **dominerende** kulturfaktor i Danmark.

Søren Mørch skriver i ”Den sidste Danmarkshistorie”, at ”Danmark i løbet af anden halvdel af 1900-tallet er blevet et helt andet land, end det har været de sidste 4-5.000 år. Landbruget er ved vejs ende - Danmarks historie er ikke længere bøndernes.”

Nogle få tal kan illustrere processen.

Fra 1950-70 forsvandt der ca. 50.000 husmandsbrug og fra 1980-92 fordobledes brug over 100 ha. I perioden fra 1942-60 reduceredes antallet af medhjælpere i landbruget fra 295.000 til 86.000. Bondeslutspil kalder den nordjyske hjemstavnsforfatter Knud Sørensen processen. Han har omsat statistik til nedenstående suggestive billede af alle de mennesker og heste, der har forladt landbruget i perioden fra 1940'erne og frem til 70'erne:

”Forestiller man sig nu disse 295.000 overflødige mænd med deres overflødige heste på vej ud af dansk landbrug, f.eks. ud over den dansk-tyske grænse ved Kruså, må man forestille sig en næsten uendelig række af mænd og heste, ned gennem Holsten, forbi Ham-

burg, videre af motorvejen forbi Frankfurt, forbi Basel, over Sct. Gotthard, de når Milano, fortsætter, fortsætter, og i det øjeblik første mand drejer ind på Peterspladsen i Rom, forlader sidste mand grænsestationen ved Kruså. Sådant en folkevandring svarer afvandrungen fra landbruget til.”

Knud Sørensen har ikke været alene om at beskrive processen. Den er også skildret i en række romaner - sidst Jens Smærup Sørensens ”Mærkedage”, der i

januar 2008 fik boghandlernes bogpris. Et stykke inde i sine erindringer vier Einar Nielsen et par sider til et gammelt tjørnetræ på Tvingbro. Det betyder noget for ham, som det gjorde for broderen, der sent i livet sender Einar Nielsen et digt ”nu da sjælen stunder mod sin dom”. Selv skriver Einar Nielsen neutralt om træet. Måske opsummerer sådan en tjørn politikken, det religiøse liv og sliddet på Tvingbro. Børnene havde leget omkring træet, og det var år efter år sprunget ud omkring

Tvinghøj ved Tvingbro. Foto Hans. Chr. Thom-

d. 5. juni på Grundlovsdag – en demokratisk og politisk dag. De religiøse konnotationer omkring tjørnen er åbenlyse. Kristus blev som bekendt kronet med en krans af torne før korsfæstelsen. I den grundtvigske udgave lyder det - "Hil dig Frelser og Forsoner! Verden dig med Torne kroner". De grundvilkår Gud satte for mændenes liv efter Eden ligner unægteligt de første år på Tvingbro:

Det daglige brød skal findes gennem

kamp og slid

Tjørn og tidsel skal jorden lade spire frem til dig,

Og du skal leve af markens planter.

I dit ansigts sved

skal du spise dit brød,

indtil du vender tilbage til jorden,

For af den er du taget.

Ja, jord er du, og til jord skal du blive.

I 1986 døde Einar Nielsen på Lunde-
gaard Plejehjem. Han og hans kone
ligger begravet på Præstø Kirkegård.

Faktabox

Formand for Venstres Ungdom 1919-20, 1921-22.

Bestyrelsesmedlem i Venstre i Præstøkredsen 1959-67.

Formand for Venstre i Allerslev sogn, samt fmd. for Ungdomsforeningen.

Folketingskandidat i Stege-Vordingborg kredsen i 1932, 1935, 1939

Folketingskandidat i St. Heddinge kredsen 1945, 1947, 1951

Medlem af Allerslev menighedsråd 1930-1942

Medlem af Præstø menighedsråd 1965-68, fmd. 1967, 1968

Bestyrelsesmedlem i Kirkeligt Samfund 1959-69

Medlem af Skoledirektionen 1943-50

Formand for Sydsjællands Landbrugsskole 1952-62

Formand for Brøderup Ungdomsskole 1961-76

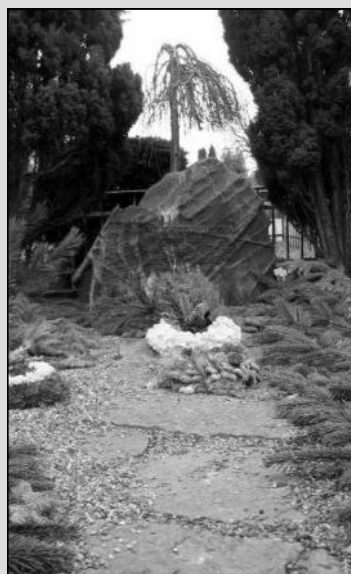
Bestyrelsesmedlem i Masnedsund Andelssvineslagteri 1931-1937, 1943-1940

Formand for Andelsmejeriet Enigheden 1944-1956

I Tilsynsrådet for Sjællandske Bondestands Sparekasse 1948-68

Formand for Sparekassens tilsynsråd 1953-68

Formand for Kirkeligt Samfund i Allerslev 1950-75

Arrangementer 2009

Møde i Bernhard torsdag d. 22. januar kl. 19.30

En aften om flint ledet af Ole Hansen.

Aftenen er optakt til forårsturen i egne biler

Generalforsamling i Bernhard

torsdag d. 12 marts kl. 19.30

Herefter vil Ivan Becker-Larsen fortælle

"Historien om de to

Gøngenhøvdinge"

Medlemsmøde i Bernhard

torsdag d. 23. april kl. 19.30

Programmet endnu ikke fastlagt

Fredag d. 15. maj

Tur i egne biler til flint-miner

Fredag d. 14. august

Tur i egne biler. Vi tager tilbage til det

lille Geo-museum og evt. Stevnsfortet,

Faxe kirke eller hvad vi har lyst til

Søndag d. 6. September

Sensommerturen i bus sammen med Bevaringsforeningen.

I år er det os, der planlægger turen, og vi har tænkt os at drage "hinsidan" for at hilse på det gamle danske land Skåne.

Mere om turene i et senere nummer.

Vi beder jer foreløbig blot om at notere datoerne.

Præstø Lokalhistoriske Arkiv

Fmd. Lis Rathsach, Hjørnehusvej 21, 4720
Præstø. Tlf.: 5599 2626,
E-mail: lis.rathsach@c.dk

Arkivleder Ove Rye Jørgensen, Ugledigevej
19, 4720 Præstø. Tlf. 5599 6016.
E-mail: overye@post.tele.dk

Styrelsesmedl. Elsie Björklund,
Ellerødvej 44, Ørslev, 4760 Vordingborg
Tlf. 5598 5068.
E-mail: troldbj@mail.tele.dk

**Styrelsesmedl. (For Lokalhistorisk For-
ening) Ole E. Hansen**, Ved Gadekæret 2,
Skibinge. 4720 Præstø Tlf. 5599 1464

Styrelsesmedl. Sanne Bolvig Larsen, Egely-
vej 3A, 4720 Præstø. Tlf. 5599 3068.
E-mail: bolvig@larsen.mail.dk

Styrelsesmedl. Bent U. Mortensen,
Spurvevej 9, 4720 Præstø. Tlf. 5599 1755,
E-mail: beum@dbmail.dk

Styrelsesmedl. Knud Skovbæk,
Nihojvej 8, 4720 Præstø. Tlf. 5599 6142
E-mail: knud.skovbaek@digtele.dk.

Styrelsesmedl. Hans Chr. Thomsen, Ege-
stræde 3, Skibinge. 4720 Præstø Tlf.: 5599 1494.
E-mail: hctka@mail.dk

Lokalhistorisk Forening for Præstø

Fmd. Dorte Worsøe, Faksevej 8,
4720 Præstø. Tlf. 5599 3724.
E-mail: lystskovhuset@mail.dk

Næstfmd. Ole E. Hansen, Ved Gadekæ-
ret 2, Skibinge. 4720 Præstø Tlf. 5599 1464

Best.mdl. Gurli Nielsen, Hestehavevej
77, 4720 Præstø. Tlf. 5599 1416

Kasserer Knud Holm Nielsen, Havnevej
12, 4720 Præstø. Tlf. 5599 1895. E-mail:
knuboholm@yahoo.dk

Best.medl. Lise Topp, Adelgade 59,
4720 Præstø Tlf. 2299 2443

Suppl. Inge Knudsen, Jernbanevej 14
st.tv., 4720 Præstø. Tlf. 5672 5161.
E-mail: wesse@lic-mail.dk

Suppl. Bodil Møller, Juulsvej 33,
4720 Præstø. Tlf. 5599 3555

**Redaktør af "Præstø Lokalhistorie":
Hans Chr. Thomsen**, Egestræde 3, Ski-
binge. 4720 Præstø Tlf.: 5599 1494.
E-mail: hctka@mail.dk

